

การพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 Development of Local Fabled Books to Enhance Thai Reading for Prathom Suksa 4

ผู้วิจัย นางสาวฤทัยรัตน์ อยู่จันทร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้

Researcher : Miss Ruethairat Yujan; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Sumram Gumjudpai

(2) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาโดยการแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางการเรียนคละกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย หนังสือนิทานพื้นบ้าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อหนังสือนิทานพื้นบ้าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ $\bar{x}$, S.D., ประสิทธิภาพ E_1/E_2 และ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.29/81.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80

2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” อยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

This research aimed to: 1) develop the students' reading to reach the standard efficiency of 80/80 criterion, 2) compare the ability of the students' Thai reading before and after learning through the developed Local Fabled Books, 3) study students' attitude towards the developed Local Fabled Books of Prathom sukka 4 students at Prathat Phanom Primary school (Panomwittayakarn), That Phanom District, Nakhon Phanom province. Purposively selected, the subjects were 50 students of Prathom sukka 4 students obtained through Cluster Random Sampling technique.

The instruments used in this study were the developed Local Fabled Books, a Thai reading ability test and a satisfaction test of the developed Local Fabled Books. The statistics used to analyze data were mean, standard deviation, efficacy of E_1/E_2 and t-test (Dependent Samples).

The study revealed the following results:

1. The developed Local Fabled Books for enhancing Thai reading of Prathom sukka 4 students reached the efficiency of 85.29/81.20 which was higher than the set criterion of 80/80.
2. The Students' ability of Thai reading after learning through the developed books was higher than that of before at the significant level of .01.
3. The students' attitudes towards the developed books were at the high level.

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลัก ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ ผู้เรียนต้องคิดต้องทำด้วยตนเอง และในหมวด 4 มาตรา 24 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความสนใจของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ทำให้คิดเป็น ทำเป็น โดย ผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างสมดุลกัน ปลูกฝัง คุณธรรมค่านิยมที่ดีงามหากพิจารณา สาระใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จะ เห็นได้ว่าให้ความสำคัญของการศึกษานานฐานความคิด แบบองค์รวม โดยบูรณาการความรู้และประสบการณ์ ต่างๆ เพื่อพัฒนาคนอย่างสมดุลเพื่อให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา ด้วยกระบวนการ และวิธีการที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก

ประสบการณ์จริง ได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ฝึกทักษะการคิด การเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังที่ ทิศนา ขัมมณี และคณะ (2545, หน้า 145) กล่าวว่า การบูรณาการช่วยเปิดโลกทัศน์ของทั้งผู้สอนและผู้เรียนให้ กว้างขึ้น ช่วยให้การเรียนรู้น่าสนใจ นำตื่นเต้น ผู้เรียนเกิด แรงจูงใจใน การเรียนรู้ มีความคิดและมุมที่กว้างขึ้น สอดคล้องกับ ประเวศ วะสี (2545, หน้า 174) ซึ่งกล่าวว่า การศึกษาเรียนรู้ จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบ เชื่อมโยงเนื่องจากในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นเป็นโลกแห่ง การเชื่อมโยงเป็นองค์รวม

หลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการเป็นตัวกำหนด ทิศทางในการจัดการศึกษา นักการศึกษาที่สำคัญๆ หลาย ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร และสนับสนุน การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น จะเห็นได้จากหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้เปิดโอกาสให้ โรงเรียนสามารถพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพ ท้องถิ่น โดยบูรณาการทรัพยากรท้องถิ่นและภูมิปัญญา ท้องถิ่นทั้งหลายมาใช้ในการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็น อาชีพ ดนตรี การแสดงหัตถกรรม เกษตรกรรม วรรณกรรม

และขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนได้รู้จัก ท้องถิ่นของตนเองเกิดความรักความผูกพันกับท้องถิ่น ของตน และสามารถใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการประกอบ อาชีพได้ นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ยังระบุว่า การศึกษาระดับประถมศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ การติดต่อ สื่อสาร และพื้นฐานความเป็นมนุษย์เน้นการบูรณาการ อย่างสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 15)

การอ่านเป็นทักษะการรับสารที่มีความสำคัญและ จำเป็นต่อการศึกษาระดับชั้น โดยเฉพาะในยุคที่โลก กำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารจึงมีบทบาท ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากขึ้นทักษะพื้นฐานในการรับ ข้อมูลที่สำคัญทักษะหนึ่งก็คือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ของสังคมโลกและจะเป็นกำลังในการสร้างสรรค์พัฒนา ประเทศต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2545, หน้า 75) ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ประชากร เป็นคนดี มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถเพื่อเป็นการ เตรียมเข้าสู่สังคมยุคใหม่อย่างมั่นคงและรู้ทันโลก ซึ่งการ จะพัฒนาคนยุคใหม่ดังกล่าวจึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการ เรียนรู้ที่หลากหลายวิธี เพื่อให้การพัฒนาคนไปสู่ จุดมุ่งหมายที่กำหนด นอกจากนี้นักวิชาการทางการศึกษา ได้ให้ความสำคัญของการอ่าน อาทิเช่น พรจันท์ จันทิมล (2544, หน้า 3-4) กล่าวว่า “การอ่านทำให้นักเรียนมี ความคิดสร้างสรรค์ เป็นเด็กพัฒนามีเหตุมีผล อยากรู้ อยากรู เห็น กล้าซักถาม จะมีพัฒนาการทางภาษาได้ดีกว่า เด็กที่ไม่ชอบอ่าน” สิริพงษ์ อรุณไพโรจน์ ได้เขียนเป็นบท ร้อยกรองเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่าน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 8)

“การอ่านคือพื้นฐานการเรียนรู้
อ่านคิดดูฟังถามเขียนคู่ค้นหา
คือสะพานเส้นทางสร้างปัญญา
เส้นข้างหน้าทางกว้างและยาวไกล
ทางชีวิตเรลลิตให้ก่อเกิด
สู่ความเลิศความดีพิสุทธ์ใส
ความสำเร็จสมประสงค์งานใจ
สำเร็จหมายได้ดังหวังดังต้องการ”

ด้วยความสำคัญดังกล่าว พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดแนวทางในการจัด กระบวนการเรียนรู้ในหมวด 4 มาตรา 22-24 ที่ต้องยึด หลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนจัดการศึกษาต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและ เติบโตตามศักยภาพ โดยเฉพาะด้านภาษาเน้นการใช้ภาษา อย่างถูกต้อง จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สอดคล้องกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กำหนด คุณภาพผู้เรียน เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารได้ สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหา ความรู้ และใช้ภาษาในการพัฒนาตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 9) ที่กำหนดมีลักษณะเป็นเอกสาร หรืออุปกรณ์ที่ เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน ซึ่งจะประกอบไปด้วย แผนการสอน หัวข้อคำบรรยาย และอาจมีหนังสืออ่าน ประกอบ บทเรียบเรียงบทคัดย่อเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ วิจัยเป็นส่วนประกอบด้วย

จากรายงานสรุปผลการติดตามและประเมิน ความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาในวาระครบรอบ 6 ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 พบว่ามีปัญหาอุปสรรคอยู่หลาย ประการ กล่าวโดยสรุป คือ ผู้บริหารจะให้ความสนใจใน การพัฒนาวัสดุอุปกรณ์มากกว่าการพัฒนาเนื้อหาสาระใน บทเรียน ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถในการใช้

เทคโนโลยีและการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ครูและนักเรียน ยังไม่สามารถนำเทคโนโลยีด้านกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ ด้วยตนเอง สถานศึกษาขาดคู่มือครู สื่อการเรียนการสอน และตำราเรียน เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ได้ล่าช้า การกำหนดให้สถานศึกษาจัดทำและจัดหาสื่อการเรียนการสอนด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนต้องใช้สื่อที่เป็น เอกสารอัดสำเนาที่ครูจัดทำเองเป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลาง ไม่ได้จัดทำตำราเรียนในวิชาต่างๆ ให้สถานศึกษาจึงต้อง ซื้อจากสำนักพิมพ์เอกชนทำให้ขาดความมั่นใจในคุณภาพ และมาตรฐานเนื่องจากพบว่าตำราเรียนบางสำนักพิมพ์มี เนื้อหาแน่นมากเกินไป บางครั้งไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม กับวัยของผู้เรียนและมีราคาแพง สถานศึกษาถูกกำหนดให้ ซื้อสื่อตำราเรียนที่จัดไว้เป็นชุดให้เลือก ทำให้ไม่ได้หนังสือ ตามที่ต้องการ บางวิชามากเกินไป บางวิชามีน้อยเกินไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548, หน้า 40-41)

จากรายงานสภาพปัญหาและความสำคัญด้าน บทบาทของครูตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 23(1), (3) และหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและ พลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ กรมวิชาการ ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ภาษาไทย เมื่อผู้เรียนจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถและคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้อง สามารถใช้ ภาษาสื่อสารได้อย่างดี สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมี เหตุผล และคิดเป็นระบบ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนเองและ สร้างสรรค์งานอาชีพ ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษา และความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและ วรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และ บุคคลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีใน

ความเป็นชาติไทย มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง และสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายส่งเสริมให้สถานศึกษา ครูผู้สอนพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เพื่อนำไปใช้เป็น เครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ด้านการ เรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนด

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526, หน้า 79-80) กล่าวว่า ครูผู้สอนควรจะมีการนำสื่อและนวัตกรรมทางการเรียน การสอนนำมาใช้เพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น เพราะว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นพาหนะความรู้ จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนซึ่งเกิดจากการจัดประสบการณ์ โดยครูผู้สอนและมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติ ให้บรรลุตาม จุดมุ่งหมาย สนั่น มีชั้นหมาก (2537, คำนำ) ได้กล่าวถึง หนังสือสำหรับเด็กว่า เป็นเครื่องมืออันทรงประสิทธิภาพ ในการอบรม สั่งสอน ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถทาง ศิลปะวิทยาการต่างๆ วรรณกรรมสำหรับเด็กช่วยปลูก ปลูกอบารมณ์ให้รักเรื่องมีชีวิตชีวา ปลูกฝังแนวคิด จิตสำนึก ที่ชอบธรรมตามวิถีของสังคมให้แก่เด็กผู้เป็นทรัพยากรกับ สถิติปัญญา ความสามารถ แนวคิดและจิตสำนึก ซึ่งรวมกัน เรียกว่าคุณภาพชีวิตของเด็กทั้งปวง ที่เจริญขึ้นจากการ เลี้ยงดูอย่างถูกวิธี กล่าวคือ เด็กได้รับทั้งอาหารทางกายที่ เป็นประโยชน์และได้รับอาหารสมองที่มีคุณค่า ที่สามารถ หล่อหลอม และหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณให้งอกเงยและ งอกงาม ซึ่งอาหารสมองดังกล่าวนี้ คือ หนังสือสำหรับเด็ก นี้เอง

จากคุณลักษณะที่ดีของวิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการอ่านดังกล่าวข้างต้น และจากจุดมุ่งหมาย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ต้องการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังในการ พัฒนาประเทศชาติในอนาคตสืบไป ตลอดจนสภาพปัญหา จากรายงานการปฏิรูปการศึกษาและจากรายงานสภาพ ปัญหาครูตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครู ผู้ปฏิบัติการสอน จึงมีความประสงค์ที่พัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนการสอนในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบ

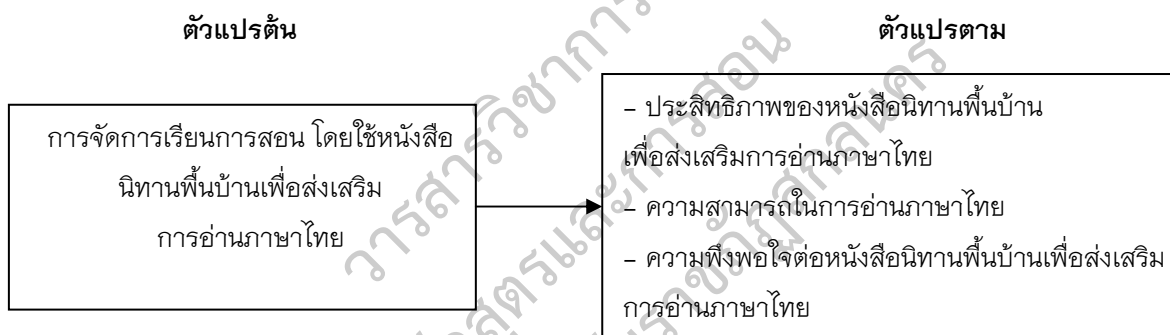
โดยพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเยาวชนของชาติ และเป็นต้นแบบในการพัฒนานวัตกรรมด้านหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายการวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 85 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/ 3 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 50 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื่องจากนักเรียนที่เลือกมาได้สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้เองจากนักเรียนในห้องเรียนมีความสามารถคละกัน ทั้งเด็กเก่งปานกลาง และอ่อน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้
  - 2.1 หนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 11 ตอน
  - 2.2 แบบประเมินคุณภาพหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
  - 2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
  - 2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ระยะ ทั้งก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง ใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทยอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการทำแบบฝึกหัด และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย ที่สร้างขึ้น มีวิธีการตามขั้นตอนดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทดลองและวิธีการใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบ

2. ทำการทดสอบความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยของหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 50 ข้อ

3. ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 11 เรื่อง พร้อมทั้งให้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเมื่อเรียนจบแต่ละเรื่องแล้ว

4. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 50 ข้อ

5. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

6. นำกระดาษคำตอบจากการทำแบบฝึกหัดของหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาตรวจให้คะแนน ทั้ง 11 ตอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์หาค่า E_1

7. ตรวจสอบผลการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบ

มากกว่าหนึ่งตัวเลือกในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน เพื่อนำข้อมูลที่ได้อธิบายวิเคราะห์หาค่า E_2 และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนตามลำดับ

8. ตรวจสอบการตอบแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนำข้อมูลที่ได้อธิบายวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

9. นำข้อมูลที่ได้อธิบายวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการใช้หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวิธีการและขั้นตอน คือ

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยคุณภาพข้อสอบของผู้เชี่ยวชาญ โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่า E_1/E_2 ของแบบฝึกหัด โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างทำได้กับเกณฑ์

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่า t-test for Dependent Samples

4. นำข้อมูลการตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย สรุปผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้นิทานพื้นบ้านปรากฏผลดังนี้

1. หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาการ” มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.29/81.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้นิทานพื้นบ้านสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อ หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาการ” อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการใช้หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่า หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 85.29/81.20

หมายความว่า หนังสือนิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ ทำให้ผู้เรียนรู้เกิดกระบวนการเรียนรู้ เฉลี่ยร้อยละ 85.29 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเฉลี่ยร้อยละ 81.20 สรุปได้ว่า หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัย ของพัชรวาทิต ทัดเทียม (2549, บทคัดย่อ) ได้การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือนิทานภาพ และบัตรภาพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา และหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานภาพและบัตรภาพ และเพื่อเปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานภาพ และบัตรภาพระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทานภาพและบัตรภาพเพื่อพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.57/93.50 2) ทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้หนังสือภาพ และบัตรภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นวลจันทร์ วิเศษ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการประหยัด กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า บทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนมีประสิทธิภาพ 88.20/88.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และบทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูน มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.71 หมายความว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการประหยัด ร้อยละ 71 พระเอกเพชร เสาร์ทอย (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนและสื่อการเรียนรู้เรื่อง ทิศ 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แผนและสื่อการเรียนรู้เรื่อง ทิศ 6 มีประสิทธิภาพ 90.15/92.15 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าหลังเรียนด้วยแผนและสื่อการเรียนรู้ร้อยละ 79 พระณัฐพนธ์ ขอบมี (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสือประกอบภาพการ์ตูนสี่ เรื่อง พรหมวิหาร 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเรียนประกอบภาพการ์ตูนสี่ เรื่อง พรหมวิหาร 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.80/84.07 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้เท่ากับ 0.70 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 70 พระมหาวีระพันธ์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือการ์ตูนสี่ เรื่อง ศาสนพิธีทางศาสนา วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนสี่ เรื่อง ศาสนพิธีทางศาสนา วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 80.83/81.06 มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เท่ากับ .6115 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 61.15 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน และสูงกว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยรวม และเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยเป็นเพราะว่า

1.1 หนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของผู้วิจัยได้ผ่านกระบวนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพตามหลักและทฤษฎีทางวิชาการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ไรท์ (Wright, 1995, pp. 14-15) ที่ได้กล่าวถึงนิทานที่จะนำมาสอน ควรจะเป็นเรื่องที่นักเรียนเข้าใจได้ทันทีที่อ่านหรือฟัง 2-3 ประโยคแรก ครุชอบ และรู้สึกที่อ่านเรื่องนั้นได้ดี เหมาะสมกับวัยของนักเรียน อ่านเข้าใจ และรู้สึกสนุก ให้ประสบการณ์ทางภาษาแก่นักเรียน ไม่ยาวเกินไป และสัมพันธ์กับสิ่งที่ครูจะสอนต่อไป และวิลเฮิม (Wilhelm, 1999, pp. 27-28) ให้แนวทางการเลือกนิทานว่า ต้องดูระดับความยากง่ายของเนื้อเรื่องและคำศัพท์ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยที่ครูควรเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ ดูเนื้อหาที่มีลักษณะช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาตลอดจนความคิดรวบยอด (Concept) และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) ขณะที่เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อนวุ่นวาย ตัวละครไม่มากเกินไป นักเรียนมีโอกาสคาดเดา ทำนายเหตุการณ์ต่อไปของเรื่องได้ และรัชนี ศรีไพรวรรณ (2516, หน้า 37-41 อ้างถึงใน

อัญชลี เตชะโกมล, 2540, หน้า 77) ให้แนวทางในการเลือกนิทานว่า ต้องเป็นเรื่องที่ให้ความสนุกสนานเบิกบาน ฟังแล้วมีความสุข ไม่เป็นเรื่องโศกเศร้าเกินไป เป็นเรื่องที่ไม่ยาวแต่ถ้ายาวควรเป็นเรื่องที่สามารถเล่าเป็นตอนๆ ได้ รวมทั้งเป็นเรื่องที่ส่งเสริมศีลธรรมอันดีงาม มีแนวคิดดีสอนเด็กทั้งด้านจิตใจและการประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เด็กยึดเป็นแบบอย่างที่ดีได้ และหม่อมหลวงจ้อย นันท์วิจิตรินทร์ (2523, หน้า 93) เสนอแนวทางในการเลือกนิทาน คือ (1) มีความเคลื่อนไหวอยู่ในเรื่อง ตัวสำคัญของเรื่อง พระเอก ผู้ร้าย ทำอะไร ทำแล้วเป็นอย่างไร (2) มีเนื้อเรื่องเร้าใจ ตื่นเต้น การผูกเรื่องต้องแนบเนียนและมีเรื่องปลุกย่อยที่นำออกนอกทางได้น้อยที่สุด และเนื้อเรื่องจบในตัวของมันเอง (3) พรรณนาโวหารและภาพพจน์มีส่วนช่วยให้นิทานน่าฟัง (4) คำซ้ำ ข้อความซ้ำๆ และคล้องจองกันเป็นส่วนที่ช่วยให้เด็กดีใจ (5) ปฏิภาณไหวพริบของตัวละคร การสนทนาโต้ตอบแสดงถึงสติปัญญาที่เฉียบแหลม (6) ความรู้สึกสะเทือนใจ เช่น รัก เกสียด โกรธ (7) เรื่องเกี่ยวกับเด็ก สัตว์เล็กๆ ที่ใช้ไหวพริบเอาชนะสัตว์ใหญ่ที่เกรง หรือช่วยป้องกันตัวเองให้พ้นจากอันตรายให้อยู่รอดปลอดภัยโดยอาศัยเล่ห์กล ความสามารถและความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างเพื่อนๆ (8) เลือกเนื้อเรื่องสั้นๆ โดยไม่ต้องสรุป นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า... ซึ่งจะกลายเป็นเทศมาสั่งสอนไป

1.2 ในการสร้าง และพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ออกแบบพัฒนาโดยยึดหลักจิตวิทยาสำหรับเด็ก และยึดความแตกต่างของแต่ละบุคคล ซึ่งได้กรอบแนวคิดมาจาก ไพพรรณ อินทนิล (2534, หน้า 64-66) กล่าวว่า เด็กในวัยประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 10-12 ปีนั้น ความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงจะแตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กผู้หญิงจะชอบเรื่อง กระจุ้มกระจิม ชีวิตครอบครัว สัตว์เลี้ยง เรื่องของธรรมชาติ ส่วนเด็กผู้ชายชอบกีฬา การผจญภัย เรื่องที่ส่งเสริมความเป็นพระเอก และเรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริงมากขึ้น เรื่องสารคดี ที่ให้ความรู้ในด้านต่างๆ เด็กวัยนี้เป็นวัยที่เริ่มบูชาวีรบุรุษ วีรสตรี ฉะนั้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประวัติบุคคลสำคัญต่างๆ เด็กวัยนี้จะชอบอ่านมาก นอกจากนี้ เด็กในวัยนี้ยังชอบ

เรื่องตื่นเต้น ลึกลับพิศวง ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจ นักกีฬา การกีฬา นิตานสัตว์ต่างๆ และการดู สอดคล้องกับวรรณิ ศิริสุนทร (2539, หน้า 24-25) กล่าวว่าเด็กมีความสนใจในนิทานต่างกันไปตามระดับอายุ กล่าวคือระหว่างอายุ 11 ปี เด็กชายของการผจญภัยลึกลับ สนใจวิทยาศาสตร์มากขึ้น ส่วนเด็กหญิงสนใจเรื่องบ้านสัตว์เลี้ยง ธรรมชาติ เรื่องรักๆ ใคร่ๆ บางคนชอบผจญภัยเหมือนกันระหว่างอายุ 12 ปี เด็กชายชอบนิทานเกี่ยวกับเรื่องที่จบลงอย่างขมวดปมให้คิด ชอบเรื่องผจญภัย ประวัติศาสตร์ ชิวประวัติ ส่วนเด็กหญิงสนใจชีวิตในบ้านและเริ่มสนใจเรื่องรักๆ ใคร่ๆ มากขึ้น

2. การศึกษาเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับ ปาริชาติ ชนม์ทวี (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้วรรณกรรมวัยรุ่นที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มสูง กลาง และต่ำ มีวิจารณ์ญาณสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนจิตพิสัยและทักษะอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ อจวิริย ษณะรัตน์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้สารภูมิจิตพิสัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 สาขาช่างอุตสาหกรรมและสาขาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคพังงา จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 สาขาช่างอุตสาหกรรมและสาขาพาณิชยกรรม มีพัฒนาการในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสูงขึ้นและมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มสาขาช่างอุตสาหกรรมมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มสาขาพาณิชยกรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน และได้วิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน กล่าวคือ ได้มีการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ตัวผู้เรียน การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การออกแบบสื่อการสอน และการวัดประเมินผลการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการทฤษฎี ในการสร้างและพัฒนาให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพก่อนที่จะนำไปใช้กับผู้เรียน

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของประหยัด สุวนัตต์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี เรื่อง อบายมุข 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี อยู่ในระดับมาก และพระฉวีพรุณธ์ ชอบมี (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสือประกอบภาพการ์ตูนสี เรื่อง พรหมวิหาร 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานทางการศึกษาควรให้ความสนใจส่งเสริมสนับสนุนในการสร้างหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น
2. ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการออกแบบหนังสือนิทานพื้นบ้านร่วมกับครูผู้สอนด้วย เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสบูรณาการองค์ความรู้ที่หลากหลาย ให้เกิดเป็นชิ้นงานที่มีคุณค่า และนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาในโอกาสต่อไป

3. ควรมีการวิจัยพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นทั้งในระดับชั้นเดียวกัน หรือระดับชั้นอื่นๆ
4. ควรมีการวิจัยพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้านในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิชสํารายราษฎร์.
- _____. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). *เทคโนโลยีการศึกษา หลักและแนวการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ทิศนา แหมมณี และคณะ. (2545). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.
- ประเวศ วะศรี. (2545). *กระบวนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พรจันทร์ จันทวิมล และคณะ. (2544). *การเขียนและการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ตะเกียง.
- สนั่น มีชั้นหมาก. (2537). *เอกสารคำสอนวิชาประถม 625 วิจารณ์วรรณกรรมสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: เท็คโปรโมชั่น แอนด์ แอดเวอร์ไทซิง จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ. *รายงานสรุปผลการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษา ในวาระครบรอบ 6 ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจู.